

“Espero que sempre hi hagi “dèria” pels castells”

Elisabet Carnicé

Després de parlar mitja hora amb l'Elisabet Carnicé ningú no pot deixar de sentir-se alegre, perquè aquesta sabadellenca ("saballuda" en llengua castellera...) de 27 anys desprèn espontaneïtat i rialles a tort i dret. La mateixa alegria que aporta des de fa dos anys al programa "Quarts de nou", un magazine informatiu d'actualitat castellera que s'emet al canal 33 i que ha acostat el món casteller a tothom.

Sempre vas voler fer televisió?

Sí que sempre m'havia sentit atreta per la televisió. De petita, tenia fal·leria per inventar-me programes, amb les meves targetes com si fos a l'"1, 2, 3" o fent reportatges imaginaris amb una carxofa per micròfon! (Riu). Però no hauria dit mai que acabaria presentant-ne algun, i de debò, per la tele. Sempre he anat molt de cara a l'entreteniment, que és allò que em principi em tira més, abans que a la informació pura i dura. La televisió és el mitjà que més m'ha cridat sempre, sempre he fet zapping i "flipping", també! Sóc de llegir-me el Teletodo de pe a pa. Tot i que no descarto altres formats, com per exemple la ràdio, una mitjà que encara tinc per descobrir.

Tens matrícula d'honor a COU, premi extraordinari de matrícula a la llicenciatura de comunicació audiovisual, parles català, castellà, anglès, francès... Creus que la dedicació i una bona educació són imprescindibles per assolir els objectius?

Quèeeeeeee? D'on has tret aquesta informació "secreto de estado"? Au, la "repelenta" Eli et respon (Riu). Jo crec que la base és fonamental, sí que hi ha persones que tenen un talent innat però la resta ens hem d'esforçar. Personalment, les pràctiques en equip, que és allò que realment et trobes al món laboral, em van ajudar moltíssim. És molt important informar-te, a la carrera el profe "Jones" ens ho remarcava molt, "no podeu passar pel món fent l'egipci!", heu de llegir diaris, escoltar la ràdio, mirar telenotícies, pel·lícules... Estar, en definitiva, més que al dia! Així que el millor és "fer colzes" sense pelar-te'ls massa, i estar obert al món.

Com van ser els passos de transició estudis - feina?

Va ser vist i no vist. Quan me'n vaig adonar, ja hi era ficada! Vaig fer les pràctiques a TV3. Però després d'aquests "només" 6 mesos, que em van passar volant, i com que sóc un cul inquiet, vaig mantenir alguns contactes d'allà i vaig decidir fer d'hostessa de programes. Llavors, em

vaig assabentar d'un casting que feien per a presentadors del K3, el vaig fer i a la setmana següent ja em van cridar per fer el programa "Cincminutsmés", un despertador juvenil, en directe, a les 7 del matí! Jo, vaig pensar, "però si encara estic amb la teoria..." (Riu). En resum, dedicació al 100% com a l'hora de fer castells, posant en pràctica la "força, equilibri, el valor i el seny"!

Vas presentar el "Piromusical" del 2007, "Dolça Catalunya" al 2008...

Sí, després d'haver-me recorregut Catalunya de nord-sud-est-oest i per terra, mar i aire amb el programa "On Anem?" de rutes turístiques i reportera al "Control Central" de City tv amb el Lluçà Ferrer... vaig tenir uns mesos-any més tranqui, fins que l'any passat em va venir tot de cop, va ser apoteòsic (Riu). Vaig començar el "Quarts de nou" i també alguns capítols de "Dolça Catalunya" i llavors em van trucar per al "Piromusical". Al piro vaig acabar dient "salut i castells!" (el final que dic al Qd9), mira si estava "empapada" de tot plegat! Quin sarau. Ara bé, també va ser l'any d'enfrontar-se al repte del DIRECTE en prime-time.

Ara esteu a la quarta temporada de "Quarts de nou". Quin balanç fas fins ara?

El balanç és molt positiu, d'excel·lent! Pensa que els primers programes que es van fer van ser bàsicament retransmissions puntuals o peces curtes resumides. I mica en mica, s'ha anat fent ressò i ara, qui ho havia de dir, els diumenges al telenotícies un dels titulars és una diada casteller! S'està potenciant molt el món casteller, entre tots estem fent dels castells un esport del segle XXI reconegut no només a nivell de Catalunya sinó també a nivell internacional, quan les colles també n'enlairen a altres països o, fins i tot, per exemple, a Xile ja tenen colla casteller i això t'omple d'orgull i alegria. A nivell de difusió, intentem que la informació arribi i sigui atractiva tant al món casteller com al no casteller. Som un "magazine" informatiu d'actualitat casteller i això vol dir info, cultura, societat, anècdotes relacionada amb aquest "mundillo". Espero que sempre hi hagi "dèria" pels castells (Riu). I audiència, també!

Com és un dia de feina o rodatge a "Quarts de nou"?

Aquest dia acostuma a ser diumenge. Comencem a la productora, agafem els estris (per una diada normal si no hem d'agafar la unitat mòbil) i el personal: redactor, director, el càmera (el més veterà gravant castells i aletes), anem a la plaça que toca, enregistrem tota la diada -formada per 3 rondes de castells- des que arriben les colles de plaça amb els pilars fins els pilars de cloenda. En aquest temps, unes tres hores, hem vist una dotzena de castells. Les gralles al final de tot fan el seu "toc de vermut" que és el nostre "toc de sortida", quan comença el nostre compte enrere! Agafem la furgoneta, entrepà al canto! I altra vegada cap a Lavinia (productora) per tallar i resumir tres hores de material en una cinta de dos quarts que dura el programa! Un cop llest, cinta volaaaant cap a TV3 i emissió! Estressant, no? El món casteller és un món increïble, xoca molt que en els temps d'individualisme que vivim sigui possible una feina de pinya, de grup, de solidaritat i integració excepcional, no creus?

Què aconsellaries a un jove que volgués fer-se casteller i a un que vulgui ser comunicador?

Al precasteller: que no es talli i que es posi en contacte amb la colla més propera. Que mai digui mai a una faixa castellera perquè aquí no importa l'edat, el sexe, el nivell social ni d'estudis... Que provi de fer un assaig perquè el que hi ha darrera és més que un esport. Hi ha molta unió, il·lusió, companyerisme, feeling... Hi ha un vincle emocional molt gran entre ells. Viurà grans diades i s'hi enganxarà segur.

Als precomunicadors, audiovisuals/periodistes: que si realment vol comunicar, pot. Que tingui els 5 sentits alerta i a punt. Tots tenim molt per comunicar.

Tal com raja

Nom complet: Elisabet Carnicé Domper

Lloc i data de naixement: 16-03-1981, Sabadell

Un grup de música: Facto de la Fe y las flores azules.

Una pel·lícula: Qualsevol de F.Léon de Aranoa Los Lunes al Sol, Princesas...

Un llibre: L'ombra del vent, El joc de l'àngel.

Plat que cuines millor: Amanides potents i pastissos.

Una mania: Xerrar pels descosits (no s'ha notat a l'entrevista??)

Una qualitat: Espontaneïtat.

Un somni: Poder complir-los tots.

On t'agradaria anar de viatge? Nova York, l'Índia... tants racons!

Tens fama de ser molt... Somiatruïtes i a la parra!

Diego Giménez

diego@edicat.cat